

prengriști de acesta sârte a Ungariei, pentruca ei au din colo de hotarele acestui statu vecini si rudenie. Insira apoi mesurele ce le a luat facia de acesta alegere, cum a poruncit adeca procurorilor de statu a trage in cernetare pre agitatorii si cum s'au facut mai multe arestări (strigate din tota partile „pre pucinu“); cum la cererile din diferite parti, ca se face pasii necesari, pentru ca amplioatii se se lase de presiunea si tiranisarea cea fara de masura asupra poporului — densulu a respunsu, ca nu poate lucra altfel, decat a demanda amplioatilor a purcede cu cea mai mare strictetă. Spune mai departe, ca alegerea a trebuitu se se sistodie, bolnavindu-se presiedintele si incheia cu promisiunea, ca dupa ce i se va reporta mai detaiatu despre tota si va tine de detorintia a dă si densulu unu reportu detaiatu in aceasta privinta

Interpelantele dice, ca este multiumitu cu responsulu ministrului.

Eduard Horn interpeledia pro ministrulu-presiedinte in privintia liferarii pentru armata — intrebandu-lu, deca are de eugetu a face pasii necesari, ca prin modificarea conditiunilor in scrierea de oferte se pota participa la liferarea pentru armata comuna si industrija ungurésca? Se va predă ministrului-presiedinte.

Min. de cultu si instructiune publica substerne unu proiectu de lege pentru cladirea unei clini i chirurgice la universitatea de Budapest cu rogarea, ca acol'a se se predă comisiunei financiari.

Carol Eötvös substerne reportele comisiunei de imunitate pentru estradarea deputatilor: *Adam Lázar* si *Vincentiu Babesiu*; ca *L. Kovács* substerne reportul comisiunei de economia, relativ la bugetul casei pe ianuarie.

Se decide tiparirea acestor proiecte.

Se trece apoi la ordinea dilei: despartirea petitunilor, cuprinse in lista 31. Tota aceste petituni se rezolvă, dupa prpunerea comisiunei fara nicio obiectiune; cu ce siedintia se incheia.

In cestiunea honvedilor.

De cătuva timpu inoci, de candu eoi cari conduce astadi destinele statului nostru s'au convinsu, ca pe langa risipirea de pana acum nu mai merge, si ca este neaperatur de lipsa, ca cu ori ce pretiu se se reduca trebuințele si spesele statului, — s'a vorbitu tare multu si despre honvedi. Patrioti magiari emainti si redicara vocea, ca acestu genu de armata, ori cătu este ea de draga natiunei suverane, pentru unu timpu se nu se mai inmultiesca. Altii din contra cu ministrul *Szende* in frunte vedu salvarea tierii numai in inmultirea si desvoltarea acestei armate. Standu lucrul astfel, se vorbim deci si noi ceva din punctul nostru de vedere in aceasta cestiune.

Renumitulu barbatu francesu *Charetou* a disu odata ca: „banii, cari se platesc pentru sustienarea armatei natiunale, nu sunt altu-ceva, decat unu tribut ce-lu platesc statulu pentru sustienarea existintiei sale.“ Privindu acum la starea de astadi a omului preste totu, in statu, trebue se aprobam si noi acestu principiu. Este destulu de dorerosu pentru ori ce omu cu semtiaminte umane, ca este asi; dar impregiurările timpului, neaternatorie de la noi cerendu astfel, trebue se ne calcam pre conscientia si se dicem, ca armata permanenta, ca si multe alte institutiuni din lume, este unu „malum necessarium“ si ca atare trebue sustinuta. Nimicu nu impedece mai taro pre omu in desvoltarea sa ca banii si poterile cele multe, ce costa pe omenime sustienarea unei armate. Abstragendu de la impregiurarea, ca ea este cauza de se incepu asia de usioru atatea resbele, ce pusescu in modu atatu de barbaru productele manilor omenesci de secoli; ea si in pace, dupa sistem'a de astadi, in tota statele rapescu si inghitie o multime de lucruri, ce ar trebui se servesa omului pentru mersulu desvoltarii si civilisatiunei sale.

Sa constatatu, ca mai in tota statul se intrebuintidie aproape pan la diumetate din bugetulu anualu alu statului pentru sustienarea armatei. Una aparintia destulu de trista acesta, candu ea dovedesc ca din cauza armatei — trebue se patimesca in ori ce statu chiar si institutiunile de cultura, de justitia si altele.

Cu tota acestea, precatn e de adeveratu,

ca astadi pentru sustienarea fia căruia statu este de lipsa o armata, intocmai, este de evidinte, ca armata poate se aiba asupra acestui statu numai atunci influentia salutară pentru sustienarea lui, deca este acomodata potorii acestui statu.

Dar lucru tare curiosu aici la noi, precum mergu adeca in statulu nostru cam tota de a 'ndosele, asia se intempla si eu armata. Nu este destulu ca Ungaria platesc sume enorme pentru sustienarea armatei comune, trebue se sustiena si unu numeru insemnatu de honvedi,

Noi nu avemu nimicu in contra sustinerii honvedilor, din contra 'i dămu acestei armate stim'a cuvenita; mai vertosu ca si fii natiunei romane compunu o parte nu ne'nsenmatu intrensa. Nu potem abdice insa nici odata de acelui principiu sanatosu, ba senguru ducatoriu la scopu, ca omul seracu nu-i este permis u nici odata a face luceu. Dar, armata nu este luceu, ba din contra este astadi o absoluta necesitate pentru sustienarea intregitatii statului, — astfel ni va reflecta cineva. Nu-i vom contradice nici decat. I vom areta insa, ca precum mancarea si beutur'a, lucruri neaperatu de lipsa pentru sustienarea corpului omenescu, numai atunci, 'i sunt de folosu, candu ele se intrebuintidie amesuratu poterii acelui corp, la din contra lu veninédia si omora; — asi si armata numai atunci este in stare a contribui la sustienarea statului, deca numerul ei este in. mesura si proportiune deputa eu poterile lui.

In statulu nostru, unde astadi totu ce se intreprinde, se face numai pre detoria, ca credutu nici cu cele mai grele conditiuni nu se mai afia nicairi, sustienarea unui numeru insemnatu de armata nu numai ca nu poate ajută nimicu sustienerei statului; ci din contra ea i grabescu ruina. Se desvoltamai mai bine acesta assertiune. Ungaria si a pusu tota poterile se redice institutulu de honvéd, intrebuintandu spre scopulu acestu sume enorme, si dupa cum este cunoscutu, nu bani proprii, ci capitale din afara, pentru cari trebuie se platasesca interese mari. Si-a formatu acum, ce este dreptu, prin aceste detorie multi honvéd, bine imbracati, cu arme noue, numai cu 6meni totu de cei vechi. Pentru ca oricum ar sucii si resuci cineva lucrul, faptul remane, ca in armata de honvéd nu este destula intelligenta; 6menii, cari o compunu si conduceu, nu au destula scola. Ca se rectificam si cele disc aici, credemus a fi destulu, se ne provocam la cuvintele baronului *Sennyei*, carele in dilele acestea se sprimă in comisiunea de 21: „ca Uugaria este in adeveru tare sera de bani, seraci'a de intelligentia este insa multu mai mare.“ Cei dela carma au desconsideratu insa, ca preste totu, si in cestiunica, de carea vorbim, acesta seracia; au intrebuintatu dreptu aceea facia de honvéd principiul: aide se adunamu cătu de multi, sociindu, ca prin multimea honvedilor, ei voru poteti tari si mari, fara se eugete, ca multime, glotelor le trebuesc si o disciplinare si conduce intelupta. A adunatu dara in armata multime mare, dar lipsindu-i oficerii n'a potutu se-o redice pe nivoul altoru armate moderne. Spre a poté apoitrage folosu din banii, cari s'au intrebuintatu pentru o armata, sunt de lipsa alti bani multi, — bani nu sunt, creditu nu este, medilice in tiéra de a redică productivitatea cetatenilor, si prin acesta capacitatea loru de a plati dări mai mari, inca nu esista, — si asi nu ni mai remane, decat a ne intornă la ce am disu mai susu, ca Ungaria prin honvédii sei numai si-a stricatu, dar de folosu — pace.

Noi romanii nu potem si nici decat in contra honvedilor, ei au misiune frumosă: de a apera tier'a de tota atacurile. Noi ne iubim acesta tiéra, pentru ca strabunii nostri au versatu multu sange pentru densa. Poporul nostru este legatu de acestu pamentu prin multe suveniri. Aceste suveniri sunt multu mai poterice, decat se nu-i jaca tare la anima binele si prosperarea acelei tieri. N'avemu dara nici unu motivu da fi in contra unei institutiuni ce are de devisa: aperarea ei. Ne dore inim'a insa candu vedea, ca prin desvoltarea ei in modulu de pana acum tier'a se ruină.

Suntenu securi, ca cei cu poterea in mana ne voru dice multe si acum, ca totdeauna, dar orice ni s'ar obiecta, noi totu vomu remané neclatinati pre langa parerea, ca Institutiunea militiei pentru aperarea tie-

rii numai atunci poate fi de folosu pentru unu statu, deca ea are de basa in dosvolta rea sa nosc principia sanatosc. Pana candu Ungaria va riscă desvoltarea si inflorarea materiale a statului, pentru redicarea militilor in modulu de pana acum, — pana atunci nu va pot contribui nimicu nici la sustienarea sa, nici la redicarea védieci in afara. Pentru a poté dura statulu nostru se scape de nuorii cei grei ce-lu apesa acum, se cere pe langa alte multe si reducerea numerului honvedilor si punerea intregii acostei institutiuni pre alta basa. Pana candu Ungaria este unu statu seracu, er cetatenii necapaci de a mai suporta greutatea dărilor, nu-i poate fi nici de cătu spro folosu, a rapa acestor cetateni cele mai bune mani de lucru. Reducerea se cere deci eu orice pretiu, pentru ca numai prin acesta poate scapa statulu de spesile enormi, ce le platesc astadi; er cetateni celu lipsit, poate dispune de mai multa putere la lucrul seu. Marturisim, ca candu ne ridicam vocea pentru acesta, si pretindem reducerea honvedilor o facem numai din curata amóre ce-o pastram catra acesta tiéra, care precum este a ungurilor, asia este si a nostra, a Romnilor. Apoi nu o facem nici din motivul, ca dora nu am voj bucurosu se portam arm'a; strabunii nostri o au portat cu fala, ei au versatu cu mare resignatiune multusange pentru aperarea tierii, a tronului si a dinastiei. Istor'a statulu nostru, ori catus este de vitregu modulu, in care ea tractă faptele trecutului acestui statu — totu ne spune, ca in Austria, astadi Austro-Ungaria, mai preste totu, pe unde in lupte crancene armatele nostre au fost victoriose, au fost in focu asia numitele „regimente unguresci“. Et bine „regimentele unguresci“ dice istor'a; dar aceea credem, ca nu ni o poate disputa nime, ca in aceste regimete nu ar fi fost, seu mai numai senguri, seu in mare majoritate romani. Noi asia scimus, si o sciu acesta tare bine si cei dela carma, ca soldatul romanu s'a luptat in trecutu, ori unde a cerutu interesele tronului si patriei, ca unu leu: fia deci securu oricine, ca nici noi nu suntem straini facia de arma; ei din contra ne vomu tiené mandri, candu vomu vedea, ca in armata pentru aperarea tierii, natu'la romana ca atare inca stralucesee printre unu poternicu contingente.

Ce pre noi tare ne dore'e, ca celu mai insemnatu motiu, ce-lu aducu dnii magiari pentru sustienarea honvedilor — este: „ca Ungaria are multi inamici inlantuln terei.“

Esaminandu acum acestu argumentu ne vine a crede, ca dnii magiari nu sunt in chiaru cu misiunea, ce o au honvedii. Noi numai in trei directiuni potem presupune in dreptata misiunea cestei armate. Seu se sustiene ea pentru adeverata aperare a tierii, seu este in dreptata spre nadusirea spiritului natiunalitatilor, seu apoi este, precum dice „Magyar Politika“, numai de parada. A sustiné unu statu seracu o armata pentru para, nu numai ca-i aduc mare dauna, dar chiar ruina secură. A o sustiné pentru adeverata aperare a tierii, asia precum este astadi armata de honvedii nu poate duc la scopu, pentru ca sugereaza poterile tierii — si in locu de a o apera, o scrasesca si omora. A o sustiné apoi pentru suprimarea inamicilor din lantru, sub cari se nticlegu dura natiunalitate, cele astadi in modu atatu de vitregu tractate, este o mare fatalitate.

Marturisim, ca tare ne miram de acesta. Au nu totu acesti dni sunt acei-a, cari striga in gura mare, in lumea larga, ca in Ungaria prin sistem'a loru de astadi, tota mergubine, si a nume natiunalitatile — afara de cătiva agitatori nebuni, sunt pe deplin multumite cu domnia cea fericitoria de popora a loru. Ce dura va se dica o atare prevedere?

Nu ore tocmai aci se cuprinda adeverulu implicatu, cumea natiunalitatile sunt nemultumite cu domnia loru si inca atatu de nemultumite, incat se poate asteptă eruptiuni de lupte desperate in contra-le, unde armata comuna n'ar ajunge spre a le potoli? Ne miram — dicem, de domnii magiari, cum ei ca omeni intelepti si buni patrioti nu cauta se previna altfel, mai securu si mai estinu, unei atari eventualitati, multumindu adeca acele elemente, tractate astadi in modu numanu si facandu-si-le cele mai adicte.

Pusetiunea natiunalitatilor facia de statulu magiari este dura unu insemnatu punctum saliens — chiar dupa dnii magiari.

intru aperarea si desvoltarea statului unu rescu. O recunosc densii acesta indirecte toti, si cu tota acestea experientia de dilele, precum ni areta siedinti a camerei resent. din 6 dec. in modu destulu de colatni, ii faco facia de natiunalitatotu mai netoleranti, politic'a loru devinindu totu apesatoriu pentru acestea. In colonele acord fiole s'a disu ina de multe ori, ca nici poate ajută statulu magiari, decat o politica sanatosă facia de natiunalitat. Se o repeta si cu acesta ocasiune si se dicem, ca nu morulu celu mare alu honvedilor va scapa tiéra de periro, ci numai o politica natiosală facia de tota elementele ce compun statulu ungurescu. Honvedii, ori catus ar fi multi, fiindu ca dupa natura loru — si in trebue se senta nemultiamirea comună, numai ca nu potu fi calificati d'impresiunile de ne'ndestulare comună per lungu timpu, si inca le voru inainte, „Hic Rhodus, hic salta!“

Despre activitatea

Delegatiunei congresuale romane in caza de despartire ierarchica a credintiosilor romani din comunele mestecate.

Se apropia anulu, de candu Delegatiunea nostra congresuala, in prim'a sa siedinti, tenuta la Arad, in 5/17 februarie 1873, desbatutu si decisu tote actele comisiunii despre peractarile efectuite in mai multe comune mestecate.

Protocolul despro acea siedintia delegatiunionala — dupa cum s'a publicat la populu seu si in „Albina“, atunci de lo, comunicatu Delegatiunei congresuale serbe, Carlovetiu, cu cercetarea ca, conformu punctului XVI, alu Invoilei normative, si la Delegatiunea serba se proceda asemenea, cercandu adeca actele comisiunali si pronunciindu-se asupra loru, ca apoi impaciunile despartire ale respectivelor comune se bate reciprocamente, se se pota executa si minte.

Cu privire la acele comune, unde a partirea pe calea impaciunii amice n'a cesu: Delegatiunea congresuala serba a cercetata, ca se-si deo convoiea pentru a intunare la Maestatea Sa, spre a delega bunululu regescu din Pestă de foru de I. inalta, in sensulu punctului XX alu cunoscut Invoilei carlovitiane.

Cestiunea acesta insa la Carlovetiu, pana astadi nu se rezolvata; fiindu-ca Delegatiunea congresuala serbesca, din cauza desarangarii ierarchice si a starii exceptiunii de acolo, nici odata nu s'a intrunitu spre sti scopu.

Intr'aceea, — comisiunile delegatiunilor, la continule stăriuri ale Delegatiunii nostre, si chiar la intrenirea din parlamentul Ministeriu regiu ung. si-au conchisut si — asia dicendu terminatul operatiile mai pretutindeni.

Delegatiunea nostra, parte in confertie, parte prin presiedintele si resp. prin comisiunea sa, n'a lasatu nici unu incident neconsiderat, nici o costiune neresolvata, nici o dubietate nechiarificata; ea a fost activa, intru interesulu credintiosilor, dond'a se emancipa odata de sub stepanirea briesca straine.

Intre capii dieceselor concerninti, amintim inter Episcopia serbeasca de Versiliu, inter a nostra romana de Caransebes, si fostu escatu conflictul de grave, in privintia jurisdicionei canonice facia unele comune, cari despartiondu-se prin impaciunile, se si organisara si incorporau concernintea dicesa natiunale a loru, fosta mai asteptata votulu Delegatiunei serbe de Carlovetiu.

Aceste conflicte au ajunsu la cunoștința naltului Ministeriu de cultu, si au cunoscut Delegatiunea nostra, dar mai verte presiedintelui si referintelui ei, forte mult fatigio, caici acusi-acusi se cereau felii de fericirea straine.

Astfelii agendele Delegatiunei nostre si cestiunea despartirei ierarchice au fost manifestate, incat de la campanarea din Carlovetiu, statorarea principiilor si punctelor Invoila, cu datul 19 iunie 1871, pana diu'a de astadi, au intratu si s'au deliberat nalmint 261 de obiecte esibitionali.

Precum s'a anuntiatu la timpulu sa-

Archiepiscopu si Metropolitu alu nostru *Procopiu*, ca presedinte alu Delegatiu-congresuale romane, cu dd. membrii ai delegatunei Antoniu de *Mocioni* si *Vincent Babesiu*, tienut ultim'a siedintia in *Babesiu*, la 9 si 10 novembre nou 1873, per-
tandu si deslegandu 31 de cause, momen-
tiurginti. —

Rezultatulu acestorui pertractari asis-
ta comunicatu la *Carlovetiu*, cerendu
heitandu-se resolvirea loru si acolo;
si acésta foră de resultatu, său măcar
nu respunsu.

Tragunarea din partea Delegatiunei con-
sile serbe de la *Carlovetiu* ne mai po-
se suferi — pentru necesurile cre-
siloru nostri romani din respectivele
mestecate, mai vertosu ale celoru
mai aviseate la procesu, si cari intetescu
dumerire inceperea proceselor: a in-
stu pre Esceletant'a sa parintele Metro-
poli prospedinte si pre dd. membri ai sub-
atunei, ca se recurga la Ministeriul de
cerendu-i intrevenirea intru deslegarea
cestiuni. —

Pasi facuti ia caus'a acésta n'au remas
resultatu, deorece inaltulu Ministeriu
Rescriptul seu din 23 novembre 1873,
4,511, notificandu Esceletantie Sale pa-
bi Archiepiscopu si Metropolitu alu no-
Procopiu, provocarea categorica catra
Administratoru al Patriarchatului ser-
bi din *Carlovetiu*, *Nicanor Grnics*, a cerutu
si substernua Delegatiunea nostra congre-
pana la finea anului curinte *trei*
deciete detinute si anume:

1. despre aclea comune mestecate, unde
actarea de despartire s'a efectuitu, re-
sive unde impacatiunea amica a succesu;
2. despre aclea, unde pertractarea s'a
inceptu, dar' inca nu s'a termi-
narendu cau'a ce impedeca efect-
u;

3. despre acele comune, unde impacatiu-
ta incercatu, dar nesuccediendu, costi-
tele despartire are a fi deslegata prin
la judeetiulu delegandu de Maiestat-

Conspectele acestea, facendu-se din ac-
concerninti ale comisiunilor delegatio-
ni data s'a substernutu inaltului Mini-
ster; si fiindu — ca ele sunt de mare in-
tentru respectivii creditiosi romani ai
si, ma si pentru intregu publicul romani-
ale punem in vedere stimabililor
ni ai Albinoi:

1. Comunele mestecate, in cari despartirea
de a succesu, sunt:

1. *Vlaicovetiu*, din eparchia Versietiului,
Caransebesiului, cu 1218 suflete, 1001
si 217 serbi, — impacatiunea s'a in-
sta 22 noomvre 1871.

2. *Imluk-micu*, din acelesi eparchii, cu
locuitori, 656 romani si 227 serbi, — im-
pacatiunea s'a incheiatu in 23 maiu 1872.

3. *Butinu*, asemenea, cu 169 locuitori, in-
ari 26 serbi, — a trecutu la noi prin in-
la comuna in 24 maiu 1872.

4. *Denta*, asemenea, cu 2064 locuitori,
cari 1106 romani, si 958 serbi, — im-
pacatiunea incheiatu in 19 iun. 1872.

5. *Gaiulu-micu*, asemenea, cu 664 suflete,
romani si 106 serbi; impacatiunea totu
19 iuniu 1872.

6. *Cheiua-romana*, din eparchia Teme-
siora, resp. Aradului, cu 2452 suflete, 1964
si 488 serbi; impacatiunea incheiatu
iuliu 1872.

7. *Satul-nou*, eparchia Versietiului —
Babesiu, cu 7324 suflete, 6131 romani si
serbi; impacatiunea iuchieata in 20
1872.

8. *Dulóve*, acelosi eparchii, cu 5568 su-
flete, 4013 romani si 1568 serbi; impacatiu-
necheata in 22 sept. 1872.

9. *Alibunar*, totu acolo, cu 3620 de su-
flete, 2357 romani si 1263 serbi; impacatiu-
necheata in 24 sept. 1872.

10. *Mramoracu*, totu acolo, cu 3263 de
suflete, 2161 romani si 1102 serbi; impacatiu-
necheata in 26 sept. 1872.

11. *Monostoru*, in eparchia Aradu, resp.
Temesiora, cu 2378 suflete, 1456 romani si
serbi; impacatiunea incheiatu la 15 oct.
1872.

12. *Nadlacu*, in eparchia Aradu, resp.
Temesiora, cu 2745 suflete, 2543 romani si
serbi; impacatiunea incheiatu la 27 oct.

13. *Pecica-romana*, totu acolo, cu 5346
suflete, 5102 romani si 244 serbi; impacatiu-
necheata la 29 oct. 1872.

14. *Tornea*, totu acolo, cu 931 locuitori,
472 romani si 459 serbi; impacatiunea in-
cheata la 30 nov. 1872.

15. *Foeni* in eparchia Tomesiorei, resp.
Caransebesiului, cu 2124 suflete, 1601 romani
si 523 serbi; impacatiunea incheata in 28
nov. 1872.

16. *Tolvadia*, totu acolo, cu 1397 suflete,
1018 romani si 380 serbi; impacatiunea in-
cheata la 16 nov. 1872.

17. *Marcovetiu*, in eparchia Versietiului
resp. Caransebesiu, cu 816 suflete, 716 romani
si 100 serbi; impacatiunea incheata iu 17
martiu 1873.

18. *Jabuca*, totu acolo, cu 1509 suflete
1107 romani si 402 serbi; impacatiunea in-
cheata in 19 martiu 1873.

19. *Cubinu*, totu acolo, cu 2999 suflete,
1016 romani si 1983 serbi; impacatiunea din
2 aug. 1873.

20. *Nidasiu*, totu acolo, cu 2172 suflete
2086 romani si 86 serbi; trecuti toti la noi
prin invoiel'a din 6 aug. 1873.

21. *Orsiova-vechia*, eparchia Caransebe-
siului, cu 625 suflete, 557 romani si 68 serbi
si groci; arangiamentu bisericescu incheiatu
in 11 aug. 1873.

22. *Cianadulu Serbescu*, eparchia Teme-
siora-Aradu, cu 2932 suflete 1192 romani si
1740 serbi; impacatiunea incheata la 23 oct.
1873.

Va se dica: s'aui impacatu amicalminte
in aceste 22 de comune mestecate — 52,726
crestini, despărțindu-se 38,482 de romani
pentru ierarhia nostra, ér 14,244 serbi re-
manendu, respective trecendo la ierarhia
serbescă.

Comunele din conspectul II, adeca unde
ineca nu s'a potutu incercă impacatiunea —
sunt:

Panciova; *Iasenova*, *Partia*, *Herniacova* si
Ecica.

Aci s'aui intempinatu greutăti, cari de
ocamdata n'a fost eu potintia a le devinge. —

Comunele din conspectul III, unde adeca
impacatiunea incercata n'a succesu — sunt
urmatorile:

In dieces'a de astadi a Temesiorei:
Fentea, *Chinezu*, *Mehala*, *Temesiora-Fabricu*,
Cincova, *Becichereculu-micu*, *S-nu Nirolaulu-
mare*, *Saravale*, *Marghita-mare*, *Dobritia*, *Po-
sirijen*, si in fine *Cenadulu-ungurescu* si *Santu-
Andrasinu*, din dieces'a de astadi a Aradului.

Acestea sunt cele aviseate pre calea pro-
cesului. In acestea si cele de sub II, adeca
unde inca nici nu s'a potutu incercă compla-
narea amica, numerulu romanilor se vrea
pan' la 22,000, precandu nrulu romanilor
deja revindicati este aprópe 30,000. Va se
dica, partea mai mare s'a desfacutu de ierar-
chia serbescă foră procesu.

Astfelui nrulu totalu alu crestiniloru
nostru romani, de prin comunele mestecate,
pentru a cărora despartire s'a lucratu prin
comisiuni m'ste, a fost cam de 52,000.

Ce e dreptu, mai avemu in multe altele
comune din Banatu, ce trecu de curatul ser-
besci, o mare multime de romani, dora pan'
la 15,000; insa fiindu aceia frati ai nostri lip-
siti de ori-ce intelligintia său conducero na-
tionala, nici eciu, nici eciu essiste cine să li
spuna si splice, ca au dreptulu de a se des-
parti si de a forma biserica nationala propria,
si asi si eciu au cerutu despartirea, pentru
ca delegatiunea să fie potutu procede intru
interesulu loru. Pote ca va dà Ddieu, să
se destope si se vina mai tardiu in sinulu
santei mai ce biserico romane naionale!

Mintiuni miserabili, casi autorii loru.

Déca cine-va — n'ar avé altu lucru, si
n'ar erut'a ostén'la d'a culege si publica la
o lalta diforitele istorii si comentaric, ce
publicara dilele trecute tóte foile — nemtiesci
si magiare ale contrariloru nostri, despre cele
ce dieu ca s'ar fi intemplatu la alegerea din
Panciova, si a nume, despre — *Serbi*, *Romani* si *Babesiu*, apoi s'ar potea tipari o carte
grósa, adeverata *evangelia* a domiloru de la
potere, incarcata adeca de ecle mai mari ab-
surditati, mai scarboase mintiuni, si mai aprige
contradicteri.

Este chiar, ca si candu nescine ar fi pusu
unu mare premiu; pentru celu-ce va sei se
scornesca cele mai multe si mai desiuchiate

lucruri, prin cari partit'a guvernului s'a
acest'a insusi — se-si ascunda abusurile si ru-
sinea!

Citamu numai ca de proba — o pare-
chia de atari opere de concursu, din d'o dife-
rite foi.

„Neues Pester Journal“ serio intr-o
corespondintia originala din Panciova —
asiat:

„O imprejurare, ce forte poternicu a con-
tribuitu spre amagirea alegatorilor serbi,
dar mai vertosu a Romanilor, a fost că de-
putatulu Bisericei-albe, *Babesiu*, a fost ad-
misu in cerculu nostru de alegere, si numai
atunci alungatu din Panciova, dupa ce elu a
agitatu dejá in celu mai periculosu modu. Ce
foliu de lucruri minunate ore va fi si optițu ace-
stu barbatu poporului! Si ce potere are *Babesiu*
asupra glotelor, acésta se vede din intem-
plarea, că la o ocasiune poporul din Satul-
nou, in insufletirea sa, s'a aruncatu pe ge-
nunchi naintea lui! Unde se aréta *Babesiu*,
totulu este perduto, si — numai influintei
lui este de a se atribui că Romanii din Cu-
binu, toti pana la unulu, au votatu eu nemii
impreuna, pentru candidatulu *Stoacovicu*!“

Ati vediutu minune? ! Babesiu a farmec-
at poporul si — prin influint'a lui Roma-
nii cubineni, toti pana la unulu, au votatu pon-
tru candidatulu — guvernului, tocma contra
cărui Babesiu a lucratu!!

De la primulu cuventu pan' la celu din
urma — mintiuni numai mintiuni.

Dar „Banater Post“ din Panciova, o
căt'a, puza la marginea tierei, ca se latre
diu-a-nóptea pre nationalitate, pune tuturora
coron'a; se intrece ea insasi pe sine prin
crudele espektoratiuni mintiunose.

Eta cum serie ea in nrulu seu de joia
trecuta:

„Babesiu, celebrulu agitatore romanu,
carele n'a pregetatu, chiar numai din post'a
de cásigiu (sic!) a face pre natiunea sa de sat-
elita altoru natiuni, s'a infacisatu si elu in
cerculu Panciovei, pentru d'a amagi pre Ro-
mani, si de a-ii pune in servitiulu *omladinei*
serbesci. Dorere, scopulu seu celu murdarul
— i-a succesu. Dar sórtea l'a ajunsu prò cu-
rundu; elu a fost prisn, arestatu si escortat
de polizia — afora din cercu.

Lui Babesiu i-a succesu a atrage pe Ro-
mani de la partit'a deákista mai vertosu prin
aceea, că le-a mintit, cum: ar fi tramis
de MSA Imperatulu pentru a-ii svatui se nu-
tienta cu partit'a lui *Stoacovicu*, fiindu că
aceea lucra in contra pre'naltei voie; acésta
insa totu o data dovedesce, ce usioru credia-
tori sunt Romanii!“

Dovedesce — Dieu, acésta, că — de-
gradati si nerusinatu mincinosi sunt scriblerii
platiti, a nume ca se scornesca si respandescă
cele mai infame mintiuni in contra ómenilor
onorabili, ce au eutoseara de a invită
pre poporu se-si eunósea si afirme dreptulu.

Santu-Andrasinu, (l. Temesiorei,) 8/20 ian. 1874.

† (*Necrologu*) In 4/16 ian. bravulu na-
tionalistu *Georgiu Farcasin*, precum de se-
cure Vi-e cunoscutu celu, d'antai economu in
comun'a nostra, barbatu si romanu cu virtuti
rare, dupa unu morbu de 8 dile, si-dete sufle-
tulu in man'a creatorului, — lasandu in
doliu pre iubitulu seu fiu *Antoniu*, si pre so-
cia' acestui-a *Eusebio*. — Repausatulu a fost
acelu romanu si crestinu in comună, care prin
caracterulu seu solidu si nobilu, insufla respect
strainiloru; densulu a fost acel'a, care
prin zelulu seu catra biserica sa nationala, a
donatu santei biserice din locu forte multe
obiecte pretiose, precum: Una evangelia
aurita, unu chivotu cu patru candelabre pe
prestolu, una cruce mare aurita totu pentru
prestolu, easi caro nu se mai afla in jurulu
nostru, una cerime frumósa si multe altele.
Nainte de mórtea sa, facendu instamentu, a
mai testatu po séma bisericei 100 de fl.

Deci acestui barbatu alu sacrificielor si
alu demnității naionale, erdu că se cuvinte
se-si dicem si anima. Fie-ți tineria usiora
si numele neuitat! Savu Miescu, inv.

Varietati

† (*Ostea din Viena confiscata!*)
Dupa cum ni spune o deposia ce primiramus
inca domineca trecuta din Viena, numit'a ga-
zeta naionale opuseniunale a fost in aceeasi
dia confiscata pentru o poesia dela *Haine*, in-
tru carea autoritatea politica a credutu a

afla alusiune la Ministrul *Unger*! Pana la
atât'a am ajunsu in dragalasă de ea, Austria
noastră!! —

(Dóue interbeliuni) ni se tramsira,
un'a din *Torontal*, catra onorabilele sonetu
scolariu alu Consistoriului aradanu, in privi-
tia postului de invetitoriu, ne-implinitu
sieu reu implinitu in *Banatu-Comlosiu*, cea
lalta catra dlu protopresiteru alu Tem-
siorei, pentru denumirea de secretariu la
scutnulu protopopescu — a unui omu, ce se
characterisédia de fescelitu si pedepsitu si ca-
rele n'ar avé altu meritu si alta calificatiune,
de cătu că — pôrta mintiunile cu saculu!
Luamu in acesti scurti si generali termini
notitia de ambele, dar nu afâmu nici de cătu
lip'sa de a le publica in intregu caprinsulu
loru, fiindu că nu pôte corespunde a dă cu
tunulu in vrabie. Daca este, pre cum afirma
dd. ce ni tramsira interbeliuni, apoi —
de buna séma va ajunge atât'a, căt'u atinsera
mai susu. Do altmire, ce se atinge de scol'a
din Banatu-Comlosiu, apoi — noi am fi, cari
— si la acésta ocasiune cu umilitia am in-
terpelat pre intréga intiegint'a nostra
de acolo, că — ore acésta mare si frumósa
comuna — pana candu se remana numai cu
o biéta clasa, pentru 4-500 de copii si copile
? — Vai ce pecatu mare comitu toti cei-ce
au cuventu, au anima in peptu si minte si
consciintia de sine in capu, si — lasa de trece
anu dupa anu, fora d'a midiloci d'a fortia
moralmente redicarea, deschiderea unei scole
normali complete, cu 4 clase, si inca a unei
clase pentru fete! Déca presintele afurisit
— iérta acésta nepassare, apoi viitorulu o va
plange si condamnă. —

in forma de interpelare, nu luă în nume de reu, de că mai nainte de a trece la merit, mi-iau voia a face unele observări de forma; de-óra se nu intielegu, cum Dta, carea prin interpelare tragi sabia pentru apararea formalităilor, totu prin aceea comiti unu actu de infidelitate in contra acelora-si.

Său Dta tieni a fi coresponditoriu formelor, ca ignorandu ori-ce incercare de a delatura aici in locu pretinsele differentie, primulu pasu in privintă astă scălu faci in publicitate?

Ori Dta tieni a fi cu cale, ca atunci candu voiesci a trece de simbolulu modestiei si alu innocentiei, folosindu-Te do limbagiulu bunatatei si vis à vis de acea juna dama, carea dupa cum marturisesci, Te-a atacatu in publicitate in unu modu plin de malitia si rançore, totu atunci se nu pregeti a me teri pre mine, acum la adanci betranetie, pre spino-sulu terenu alu polemiefelor?

Si cum anim'a Dta innocentă n'a sem-tu nece una remuscare, candu — ca si spre a-ti bate jocu de nescienti'a limbei mele ma-terne, pre bas'a relatărui dlui P. R. mi-ai publicatu si pretinsulu respunsu in origine, adeca in limb'a magiara? Cu tōte că Dta ai facutu dejă trist'a experientia, cumca aces-tui Domnu nu este consultu a se dă totu de un'a credientu neconditionat.

In fine me miru, cum Dta, carea esti atâtua de versata in formalităti, in locu de a Te fi marginitu la precisarea punctelor interogatorie, in privintă căror'a doresci sè-Ti respundu, insiri una istoria, pre cătu este 'de lunga, pre atât'a si de falsa.

Si spre a Ti documenta că intréga inter-pelatiunea Dta contine numai ne-adeveruri, nu Te superă, de că voiu cade si eu pre unu momentu in peccatulu Dta, incercandu-me cu respunsulu la merit, sè facu totu d'o data si istoriculu Reuniunei nostra.

Inca pre la anulu 1860-61, precand am fostu norocosa a avé in mediloculu nostru pre reverendissimulu d. acum canonice in Blasiu, *Elia Vlassa*, si pre neuitatulu, fostu vice-comite, *Ioanu Groze*, sub conducerea in-tielpea a acestoru duoi barbati, cari au avutu tar'a si capacitatea d'a nu se face mameleciu ideielor estravaganti ale unor'a si altor'a, — s'a formatu unu comitetu natuinal, care cu mana secura indreptă nai'a causei nostra natuinali din comitat. Ingrigirea acestui comitetu nu a fostu numai unilateral, pentru cause politice, aceea s'a estinsu si preste cau-sa nostra cultural, formandu pre calea contribuirilor benevoli — *unu fond*, din care distribuia, dupa poteri, ajutorie tenerilor studinti din comitat. Dupa promovarea de canonice a dlui *Vlassa*, demnulu seu succesor I. Antoneli, oficiului de esemplulu antecesorelui seu, nu cu mai pucinu zelu a con-tinuatu oper'a inceputa. Intre aceste inpre-jurari cam pre la anulu 1864-65, damele, pre cari Dta le amintesci in interpellatiune, si la cari este inca de a se mai adauge si dom-n'a presiedintelui de tribunalu, *Susana László*, ne-am decisu a formă o Societate de lectura, a cărei scopu a fostu senguru senguru: *inaintarea nostra in cultura natională*, prin lectura si conveniri.

Cumea noi am distribuitu si unu micu ajutoriu unor juristi din Sabinu, este a se multiumi intieleptei tiente a comitetului natuinal, carele considerandu că la prosperearea fondului seu de ajutorie, ca unu prin-cipalul isvoru a servitul venitulu din balurele spre acestu scopu arangiate, pentru ca nu cumva dupa infinitarea Reuniunei nostra sè ne dividămu poterile, a abdisu in favorulu nostru de arangiarea indatenatelor baluri, sub conditiune, ca acele arangiandu-le noi sub firm'a nostra, din venitulu acelor'a sè pastrămu una parte anumita, de ajutoriu pentru studintii lipsiti, de sine intielegendu-se, că pentru acést'a noi ne bucurămu de totu potentiosulu sucursu alu comitetului supra-numitu.

Constituirea nostra, in lips'a de statute scrisse, s'a intemplatu pre bas'a unor regule, verbamintre intre noi stipulate. Lasandu ne-amintite alte minutii, in fondu aceste determinatiuni consistau intru aceea, că societatea nostra va portă numele „Societate de lectura a damelor romane din Turda“ si că membru este fie-care va plati tac's'a anuale de 2 fl. v.

a.; ér pentru casulu, candu unu membru ar incetă a-si platit tac's'a anuale, acel'a so considera ca de sine osit din societate.

Că ore *numai dame*, ori si barbati se potu face membri sub conditiunea de mai susu, nu cră precisatu, dara dupa cum reconoscu si domnele sorori, *Carolina Muresianu* si *Catalina Ratn*, in respunsulu din 16 sept. 1873, pre care lu-pretindu a se fi facutu conformu conclusului adusu in adunarea din 11 septembrie, tienuta la cas'a Dta, bibliotec'a a statu totu de un'a si la dispusetiunea barbatilor, cari intru adeveru cam pona la anulu 1866 au si partecipatu cu votu consultativ in adunările noastre, si asia dicendum si datu direptiune societății noastre. Dupa cum se pote vedé si de acolo, că pro tempulu, cătu a fostu aici dlui *Antoneli*, din-sulu a fostu si bibliotecariulu si secretariulu societății noastre.

Pona la tempulu acest'a, intru adeveru totu au mersu bine; bibliotec'a si cass'a societății era in ordine, membrii plateau regulat competenția lor; dupa promovarea de vicariu a dlui *Antoneli* inse, si dupa repausarca fostului vice-comite *Ioanu Groze*, au disparutu din mediloculu nostru si conduceatorii nostri cei adeverati si neinteresati, ceace nu numai pentru Reuniunea nostra a avutu urmări rele, dara chiar si pentru caus'a natuinala a avutu ce-lea mai desaströse resultate; deore-ce din momentulu acest'a, in loculu zelului natuinal, intarit si cultivat prin binefacatorii a caldura a concordiei si amorei inprumutate, a inceputu a se ivi si estende blastematulu indiferentismu!

Dupa departarea dlui *Antoneli*, bibliotec'a si cass'a Societății, pre langa conspecte si au transpusu Dta, cu indrumarea, ca consultandu si pre vre-unu domnul mai ver-satu in literatura, să comandi la cutare librariu tramiterea cătilor ce veti află mai bine, avendu totu una data a-mi rotată despre resultatu, erau cu in urm'a relatarii Dta fiindu detoaria a conchiamă numai de cătu adunarea societății noastre.

Cările comandate au sositu, dara Dta pana in diu'a de asta-di nu mi-ai relatatu, cu tōte acestea eu cu vre-o 5 ani nainte de ast'a, am conchiamă odata adunarea damelor, inse Dta — nu sciu din ce cauza, nu Te-ai pre-sentat.

Din acést'a cauza, precum si din motivulu, că dela 1866 nece unulu din membrii nu si-a platit competenția anuale, prin urmare toti trebuiau să fimu considerati ca de buna voia esite din societate, precum si din motivele ce insasi Dta le aduci in respunsulu domnelor sorori *Carolina* si *Catalina*, tiene-rea mai adese a siedintelor a fost curatau neposibila.

Acesta desluciri a mele le considera ca de respunsu la interogările Dta de sub nrui 1 si 2. —

Dela anulu 1866, tota societatea nostra se parea a suferi de una letargia, pana ce la 28 augustu 1873, o juna membra prin epistol'a sa deschisa, adresata Dta, a venit u se ne deșteptă din nepasare, adacandu-ni aminte de detoaria nostra facia cu societatea nostra de lectura.

Cam la 5—6 dile dupa acést'a, eu foră si fost rogata de cineva, din propriulu meu indemnu, am conchiamă la una siedintă, la propria mea casa, pre damele ce au fost concursu la formarea societății, ca pre unele cari sciau mai bine statulu lucrului, despre care Dta aveai sè ratiocinedi. — Dupa esme-tarea circulariului conchiamatoriu din 9 sept. — este dreptu, că Dta si inca unu Domnu pre mare si pre maturu, inse nu insureteliu, — ati venit u la mine, dara nice decătu nu de acea, ca sè me faceti atenta, să conchiamă adunarea, fiindu că aceea o facusemu dejă, ci chiar din contra, ca in butulu literelor mele conchiamătorie, dejă circulate pre la fie-care dintre damele de mai susu, să emitu unu altu circulariu, prin care să conchiamă adunarea — nu la mine, foră la cas'a Dta; dupa ce insa eu vi-am arestatu neposibilitatea d'a im-plini aceea, si dvostre totusi ati insistat tare pre langa acea cerere, vediendu eu că tōte ratiunile numai ajungu nemicu, vi-am pre-datul epistol'a conchiamatoria, dejă circulata, dicandu-vi: *facetu cu ea ce veti voi, dara eu nu mai potu schimba nimicu*, si Dvostre nu v'ati

confundatu, ci — neconsiderandu exceptiunile mele, v'ati apucat si ati coresu circulariulu meu conchiamandu in numele meu, totu pre diu'a de mine desipta, adunarea la cas'a Dvostre! — si dupa una astuflu de procedere,

Dta mai binevoiesci a me intrebă, că ore eu de ce nu am participat la adunarea din 11 septembrie, tienuta la cas'a Dta?!!

Dar pentru ca atâtua Dta, cătu si on-publicu sè se convinga mai bine, cumca, Dta nu esei tocmai asia de timida, pre cum voiesci a aparé, fie-mi ierlatu a me folosi de una ilustrare, si anume: in interpelarea Dta ai unu pasagiu, unde dici: „ca membru a societății, semtiendu-me vetamata in onorea mea, marturisescu, că am asteptat cu mare ne-astemperu trei septembani lunge, ca să convoci adunarea membrilor, spre ceretarea si constatarea adeverului, dara Dta nu ai facutu acést'a.“ —

Cine au urmarit u atentiune polem'a escata intre Dta si acea juna membra, rogu sè nu pregete a luă la mana diariulu „Al-bina“ nr. 65, si „Telegraful“ Rom. nr. 67, si so va convinge, că epistol'a acea deschisa, adresata Dta este dată din 28 Aug 1873, că dela datarea ei pana ce au sositu la Redactiuni, pana s'a publicat si astu felu publicata pana ce a returnat la Turd'a, i-a trebuitu restimpu de 7 dile colu pacinu, prin urmare la cunoscintia mea a potutu să vina numai in 4 ori 5 sept., era eu, dupa cum Dta insasi marturisesci, prin circulariulu meu din 9 sept. am conchiamat pre dame; asia dara pana si unu omu, care are numai una mica ideia despre alfabetulu matematicu, fora greutate se pote convinge, că dela 5 sept. pana la 9 sept. dupa-ce septemban'a stă din 7 dile, nu potu fi nise trei septembani scurte, cu atâtua mai pacinu lunge!

Dupa adunarea tienuta in 11 septembrie la cas'a Dta, a urmatu cunoscutulu respunsu alu domnelor sorori, era respunsului aces-tui i-a urmatu una replica, subscrisa de Dna Maria Vladutiu, in carea eu am fostu provocata să conchiamă adunarea intregei intelligentie, ca să decidădespre sörtea si ven-toriulu societății noastre de lectura.

Eu purcediendu din convingerea că, dupa ce dela anulu 1866 nece un'a dintre domnele de Dta amintite, nu a platit tac's'a de 2 fl. v. a. prin urmare in intielesulu condițiunilor verbamintre intre noi stipulate, nice un'a nu si-ar poté arogă unu dreptu mai mare in consultarea despre sörtea societății; purcediendu din convingerea, că bibliotec'a este proprietatea complexului damelor romane din Turda, pre 9 noiembrie 1873 am si conchiamat pre tote femeile, cari potu ave pretenziunea d'a se numeră intre dame — la una conferintia, ea să decidem despre sörtea societății.

La acéstă conferintia s'a si presentat mai tōte celea conchiamate; inse indata dupa deschiderea siedintei, Dta ai fost carca ai facutu exceptiunea că 4 din damele presento pentru cuventulu că n'ar fi membre, nu potu participa cu votu decisivu, si desi prin argumente neresturnabili Ti s'a arestatu, cătu ti este de nefundata parerea acést', tosusi pentru evitarea neplacerilor, dupa-ce ne-am con-vinsu, că erai forte dispusa a caută nodu in papura, Ti-am primitu parerea, si la aducerea concluselor ai partecipat numai Dta cu pre-tinsele membre.

Conclusulu meritorialu alu acestei con-ferintie a fostu: 1.) că societatea de lectura si pre venitoriu se remana a nostra sub numele do „Societate de lectura a femeilor romane din Turd'a“ 2.) că la aceea pre venitoriu si barbatii se sòta face membrii cu votu decisivu, si 3.) că pentru prelucrarea unui proiectu de statute, pre bas'a principiile adoptate, s'a alesu una comisiune de trei, carea incu noscintiendu-me despre finirea elaboratului seu, cu numai decătu să conchiamă adunarea intregei intelligentie de in locu, ca eu totii impreuna să potem desbate statutele.

Si Dta in butulu conclusului acestui, adusu in 9 nov. cu concursulu Dta, si foră modificare verificatu in siedintă din 30 nov. nu pregetasi sub nrulu 3 alu interpolarei Dta a me intrebă că: eu ce dreptu am conchiamat la constituanta din 30 noiembrie in trăga intelligentia din locu?

Să trecemu acuma la constituantă din

30 noiembrie, st. n. cu care ocasiune am ver-satu lacrime de bucuria, vediendu că tōt intelligentia cu Dta de impreuna, ne con-derandu pucinatarea personelor mele, ci avandu in vedere numai salutea scopului preșiptu nu au pregetat a se infacișă; dara dorere acestea lacrime de bucuria in curundu si trebuitu a se prefeca în lacrime de durere fiindu că abia ce am deschis adunarea, acu-Dta, sustinuta de unu barbat mare si serios carele are pretensiunea d'a se numeră in-conducatorii natuinali, sustinutu de Dta in-cepureti a nc dispută legalitatea si me aten-reti atâtua pre mene, cătu si pre intre-adunarea cu una patima si vchemini neesplicabila, si folosindu-me de expresiun Dta, — ca si cum ar fi fostu vor-de unu assaltu in contra inimicilor. Si candu in butulu atacului Dvostre, si narea, — carea nu era condusa de inter-personali —, n'au lasat a se rapă de pasi-fora cu multu tactu si moderatiune si-a continutu oper'a reconstituirei, acestu barbat mare, dela care am fi pretinsu să ne serv-de esemplu de moderatiune, fiindu că m'sau primitu propunerile, ce tienteau a introduce in societatea nostra domni'a indifesi-tismului, a apatoci si indolintei, acestu batu, dicu insociu de dlui P. R. ni-a par-adunarea si preste căteva momente i-a matu si Dta insocita de Dna Catalina Ratn, dara multumita prudentiei celor 20 mem-rii, cari s'a scandalisatu pre unu momen-nu s'a confundat ina de procederea Dtra, căci si au si finit opera reconstitu-alegandu-si oficialii si predandu bibliot- pre lenga inventariu, nouei bibliotecarese.

Si — apoi acuma dupa o astu foliu procedere inca Data ai temeritatea a men-intrebă: cum de nu am predat bibliot- in diu'a urmatoria dupa reconstituire, spu-lui Dta tramis, Dlui Partenie R. acestui mieu despotu alu nostru.

Stimata nepota! fiindu că 'su pră minata, ca sub nici unu pretestu să nu continuu acést'a, permite-mi nainte de a cheia roarea, ca — dupa-ce societatea stra de lectura s'a reconstituuit pre unu statut prelucrare dupa principiile noi adoptate; dupa ce conducerea afacerei societății am concretiuit unui comitetu, spre care sum secura, că 'si-va implini de-rintia cu demnitate; dupa-ce reconstitu-societatei nostra este salutata cu o viau-ri din partea lamurei intelligentiei no-din locu si juriu, cea-ce se pote vedea si acolo, că abia ne am reconstituitu, si num-ru membrilor se urcă peste 30; dupa-precum mi-place a crede, si Dta inca nu dorit u si nu doresci altă, decătu reconsti-re definitiva a societății nostra: să bine-iesci si Dta pe venitoriu a nu ni denegă cursulu Dta, pentru ca astfelui cu pot-unitate să potem sustine si conservă ace-mieu elenodiu alu victiei nostra natuiale aici!

Carea cu cordiala salutare Ti rem-binevoitória matușă

Maria Ratn.

Publicatiuni tacsabili.

„ALBINA“

Institutu de creditu si de economi-in Sibiu.

Terminulu pentru respunderea la 10. si celei din urma, de 10 flor. dupa certificatele de actiuni ale institu-tului nostru, e 1. februarie a. c. După incurgerea acestei rate certificatele voru schimbă in sensulu §-lui 10 di-statute, cu *Actiuni definitive*. Diu'a, care va începe espeduirea acestor modalități mai de aprópe, se voru face conosciute prin publicatiune a-nume.

Sibiu, 5 ianuariu 1874.

DIRECTIUNEA INSTITUTULU.